

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
III NIEDZIELA WIELKANOCNA 14.04.2024 - NUMER 12/2024(1210)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

W narracji o ukazywaniu się Jezusa dostrzegamy Jego pedagogię, gdy wyjaśnia On uczniom kwestie dotyczące zmartwychwstania. Kiedy już przekonali się o zmartwychwstaniu, pokazuje im, że nie jest zwykłym duchem, lecz ma ciało i że jest ono tym samym ciałem, które zostało ukrzyżowane. „Nawet po swoim zmartwychwstaniu Jezus był w ciele. A kiedy przyszedł do Piotra z towarzyszami, powiedział do nich: Weźcie, dotknijcie mnie i zobaczenie, że nie jestem bezcielesnym demonem. I natychmiast dotknęli Go i uwierzyli, trzymając się mocno Jego ciała i ducha [...]”. A po swym zmartwychwstaniu Jezus jadł i pił razem z nimi jak istota cielesna, chociaż duchowo był zjednoczony z Ojcem” (św. Ignacy Antiocheński). Po potwierdzeniu swojej tożsamości, przed powrotem do Ojca, Jezus powierza swoim uczniom misję. W Jego ostatnich słowach zawiera się to wszystko, co św. Łukasz rozwija później w Dziejach Apostolskich. Zamysłem Boga jest głoszenie tajemnicy Chrystusa w celu powszechnego zbawienia. Misja apostolska rozpoczyna się od Jerozolimy, ponieważ tam dopełnia się Jego „odejście” i tam zaczyna się posłannictwo Ducha Świętego. O ile Galilea była ziemią obietnic, o tyle Jerozolima jest miejscem ich wypełnienia.

EWANGELIA Łk 24, 35-48

Słowa Ewangelii według św. Łukasza

Uczniowie opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak poznali Jezusa przy łamaniu chleba. A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: „Pokój wam”. Zatrwożonym i wylęklonym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: „Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”. Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: „Macie tu coś do jedzenia?” Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i jadł wobec nich. Potem rzekł do nich: „To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach”. Wtedy oświecił ich umysł, aby rozumieli Pisma. I rzekł do nich: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego”

WYBITNE POSTACIE WYDZIAŁU TEOLOGICZNEGO UAM – SUBIEKTYWNIE X. PROF. DR HAB. ADAM PRZYBECKI

Kościół – także w dzisiejszych czasach – przetrwa wszelkie przeciwności nie dzięki ludzkiej prze-myślności, ale przede wszystkim dzięki mocy Chrystusowego Krzyża. Byleby tylko nie zabrakło nas u stóp krzyża.

Profesor Adam Przybecki choć urodził się w Szamotułach, swoje życie związał z Poznaniem.

Święcenia kapłańskie przyjął 25 maja 1972r po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu, które podjął zaraz po maturze.

Nie podejmuję się oceny, czy i jaki wpływ miały na Księdza Profesora siostry taty: przeorysza Zgromadzenia Zakonnego Sióstr Bernardynek w Krakowie Franciszka – imię zakonne Klara, przeorysza Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo w Poznaniu Władysława – imię zakonne Władysława.

W tym roku miną więc 52 lata w kapłaństwie.

Początki posługi kapłańskiej to wikariat w Kobylinie (pow. krotoszyński), ale i probostwo parafii pw. Wszystkich Świętych w Poznaniu.

Kapłaństwo Profesora to nie tylko wypełnianie znanej nam roli duchownego, ale i duszpasterstwo akademickie prowadzone przy Kościele Św. Rocha w Poznaniu na Poligrodzie. Pełnienie też funkcji diecezjalnego duszpasterza akademickiego w Poznaniu i równoległe członka Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Akademickiego.

Nie sposób nie wspomnieć Jego osoby jako redaktora pomocniczego, a następnie redaktora naczelnego „Przewodnika Katolickiego”, czy redaktora „Teologii Praktycznej” czasopisma naukowego, który reaktywował po 62 latach przerwy.

Nim Profesor Adam Przybecki związał się z Wydziałem Teologicznym UAM, przez który przedstawiam tę wybitną postać, był wykładowcą bądź to z teologii praktycznej, bądź pastoralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym, w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej w Poznaniu i w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Karmelitów Bosych Prowincji Warszawskiej w Poznaniu .

Od 1998r. do przejścia na emeryturę był związany z Zakładem Teologii Pastoralnej i Prawa Kanonicznego Wydziału Teologicznego UAM.

Ks. Mieczysław Polak w Księdze pamiątkowej wydanej w 70 urodziny Księdza Profesora (Dei enim sumus adiutores) pisząc o drodze naukowej Jubilata zwrócił uwagę na wymagające łączenie, czemu sprostał, działalności naukowej, której dawał wyraz m.in. w badaniach poświęconych

teologicznym podstawom duszpasterstwa, perspektywom pastoralnej aktywności Kościoła oraz w szeregu publikacjach krajowych i zagranicznych i organizacyjnej, czy wypromowaniu 5 doktorów, 38 magistrów, zrecenzowaniu szeregu prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych.

Warta przypomnienia jest Jego bezkompromisowa postawa w obronie poznańskich kleryków jako prodziekana ds. studenckich i organizacji studiów Wydziału Teologicznego UAM w czasie, gdy Arcybiskupem diecezji poznańskiej był arcybiskup Juliusz Paetz.

Kiedy x.Profesor był prodziekanem wydziału, przywiózł z Rzymu do Poznania relikwie Świętego Jana Kantego uważając, że teologiczna uczelnia winna kultywować osobę tego Świętego. Po 20 latach przekazał relikwie kościołowi Św. Jana Vianneya (Sołacz), w którym modlą się profesorowie i studenci Uniwersytetu Przyrodniczego, a sam Święty jest jego patronem. Zwróćmy uwagę na to, że na obrazach Święty – profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego (żył w latach 23 czerwca 1390 - 24 grudnia 1473) jest przedstawiany w profesorskiej tozde i w birecie, w otoczeniu studentów i ubogich.

Stawiane przez Księdza Profesora Adama Przybeckiego pytanie: Jak być Kościołem w Polsce dzisiaj? nie traci na aktualności i może być nadal przyczynkiem do szerokiej dyskusji, do której warto przystąpić po zapoznaniu się z pracą habilitacyjną bohatera tekstu: Między poczuciem zagrożenia a potrzebą obecności. Koncepcja duszpasterstwa akademickiego w Polsce po przełomie 1989 roku.

Teresa Majtas

MYŚL TYGODNIA

*„Nasz Pan nigdy nie żąda
od nas ofiar większych niż nasze siły.
Jezus dał mi poznać, że okazując posłuszeństwo,
sprawiam Mu przyjemność.
Jezus nie powołuje tych, którzy są godni,
ale tych których sam chce”.*

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus

CHRZEST MIESZKA I

Chrzest Mieszka I i całego jego dworu odbył się prawdopodobnie 14 kwietnia 966 roku w Wielką Sobotę, uzasadniając ten pogląd, powołałam się na istniejącą od początków Kościoła praktykę, według której katechumeni przyjmowali chrzest w Wielką Sobotę. W 966 roku wypadła ona 14 kwietnia. Niestety nie mamy na to żadnego dowodu pisanego i w rzeczywistości chrzest Mieszka I mógł nastąpić niemal w każde dowolne święto lub zwyczajną niedzielę 966 roku. Jedynym pisany źródłem mówiącym o tym wydarzeniu jest „Rocznik Jordana i Gaudentego” (X-XIw.) pod datą 966 r zanotowano jedno zdanie „Mesco dux baptizatur” czyli „książę Mieszko zostaje ochrzczony”.

Miejsce chrztu pierwszego historycznego władcy Polski pozostaje nieznane. W niektórych przekazach późnośredniowiecznych zanotowano, iż Mieszko I ochrzcił się w Pradze. Na podstawie tych relacji Jan Długosz uznał, iż szafarzem sakramentu był św. Wojciech. Współcześni badacze są bardzo sceptycznie nastawieni wobec tych rewelacji. Ich zdaniem opis polskiego XV-wiecznego dziejopisa jest niemiarodajny, ponieważ Wojciech w 966 roku był jeszcze dzieckiem.

Równie krytycznie obecnie jest odbierana sugestia polskiego historyka J. Dowiata (1929-1982) zajmującego się badaniami naukowymi nad tematyką chrztu Mieszka I. Według tego historyka, Mieszkowi I udzielono chrztu w Ratyzbonie, siedzibie biskupstwa, któremu podlegały wówczas Czechy. Niestety żaden z dostępnych przekazów niemieckich nie odnotował, aby przyjęcie chrztu przez księcia polskiego miało miejsce na terenie Rzeszy. Widocznie ceremonia ta odbyła się gdzieś w Polsce, skoro zagraniczni komentatorzy nie zdołali tego wychwycić w swoich annałach. W związku z powyższym mogło to się odbyć w Poznaniu, Gnieźnie lub na Ostrowie Lednickim. Przyznać trzeba, iż za każdym z tych miejsc przemawiają konkretne argumenty. W Poznaniu znajdowała się w tym czasie okazała rezydencja monarsza, w skład której wchodził niewielki budynek, stanowiący według uczonych pozostałość po basenie chrzcielny. Podobna budowla, również uznawana za baptysterium, mieściła się na Ostrowie Lednickim. Odpowiedni obiekt sakralny, gdzie mógłby odbyć się obrzęd chrztu, funkcjonował także na terenie Gniezna.

Badania archeologiczne, nie przesądziły niestety, gdzie Mieszko I i jego najbliższe otoczenie przyjęli chrzest. Tak więc miejsce, w którym odbył się chrzest Polski, nadal jest nieokreślone. Według niektórych genealogów, Mieszko I pojawił się na świecie już około 920 roku. Oznaczałoby to, iż w dniu chrztu miał on ponad 40 lat za sobą. Był już więc dorosłym mężczyzną, który zdawał sobie doskonale sprawę z doniosłości wydarzenia, w którym brał udział. Niewątpliwie książę zapamiętał moment, w którym przyjął chrzest. W tym ważnym dla Mieszka dniu towarzyszyła mu małżonka i cały dwór.

Obrzęd chrztu polegał na zanurzeniu osoby nim zainteresowanej w wodzie. Jeżeli poziom wody w basenie chrzcielny był zbyt niski, kapłan polewał ochrzczonego wodą, co symbolizowało oczyszczenie go z grzechów. Najpierw chrzest przyjął.

Mieszko I, następnie zaś poszczególne osoby z jego dworu. Przypuszczalnie od razu po chrzcie udzielono mu sakramentu bierzmowania. Uprawniony do jego udzielania był tylko biskup, stąd historycy przypuszczają, iż szafarzem tego sakramentu i wcześniej chrztu był biskup Jordan, którego w 968 roku ustanowiono biskupem misyjnym, podlegającym bezpośrednio Stolicy Apostolskiej. Sugeruje się, iż Jordan przybył do Polski wraz z Dobrawą, a więc jeszcze w 965 roku. Przyjęcie chrztu przez Mieszka za pośrednictwem Czech pociągało za sobą konkretne trwałe skutki. Zainicjowano akcję chrystianizacyjną w całym kraju, która objęła wszystkich mieszkańców. Religia pogańska po 966 roku utrzymywała się jeszcze w niektórych rejonach Polski przez kolejne dziesięciolecia, jednak większość Polaków zdecydowała się ochrzcić, niektórzy dopiero pod groźbą użycia siły. W efekcie Polska stała się krajem chrześcijańskim, co trwa do chwili obecnej. Po chrzcie Mieszka nastąpił rozwój infrastruktury kościelnej, powstawały kościoły i miejsca kultu. Z czasem Polska zyskała własne arcybiskupstwo i podległą mu sieć biskupstw. Do państwa piastowskiego zaczęły napływać wzorce z Zachodu a językiem urzędowym stała się łacina. Przez chrzest Mieszko I i jego państwo wkroczyło w świat społeczności chrześcijańskiej gdzie władcy byli w niej uznawani jako namaszczeni przez samego Boga, co oznaczało faktyczne ich wywyższenie ponad ogół społeczeństwa.

Wiesław Grzybek

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

III NIEDZIELA WIELKANOCNA

14.04.2024R.

W poniedziałek 15 kwietnia o godz. 18.30 w Sali Domu Parafialnego spotkanie rodziców dzieci pierwszokomunijnych, natomiast w sobotę 20 kwietnia o godz. 9:00 pierwsza spowiedź.

We wtorek o godz. 18.30 w Sali Domu Parafialnego wznawiamy spotkania Kręgu Biblijnego. Zapraszamy wszystkich chętnych. Przynosimy swoje Pismo święte.

W piątek o godz. 19.00 obowiązkowe spotkanie dla klas VIII przygotowujących się do bierzmowania.

W sobotę 20 kwietnia chętni mogą wybrać jedną spośród 14 wytyczonych wzdłuż granic Poznania tras i przejść tą drogę odmawiając różaniec w intencji naszego miasta. Ulotki na stoliku pod chórem.

Za tydzień w IV Niedzielę Wielkanocy będziemy obchodzić Parafialny Odpust ku czci Chrystusa Dobrego Pasterza.

Suma Odpustowa z procesją wokół kościoła o godz. 12:30, której przewodniczył będzie i kazanie wygłosi ks. dr kanonik Benedykt Glinkowski – Przewodniczący Referatu Prawnego, Dyscypliny Sakramentów Kurii Metropolitalnej w Poznaniu. Zapraszamy poczty sztandarowe, ministrantów, szafarzy, członków grup duszpasterskich, wszystkich drogich Parafian i Gości. W tym dniu przeżywamy także Niedzielę Powołań, modlitwą i ofiarami złożonymi do skarbon pragniemy wesprzeć Arcybiskupie Seminarium Duchowne w Poznaniu, troszcząc się w ten sposób o powołania do służby w Kościele.

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja w dni powszednie od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę od godz. 13:30 – 17:45

POSZUKIWANIE SŁODYCZY W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

